Troes-Artikler

i

Jesu Christi Kirke

af Sidste-Dages Hellige i Danmark.

1. Vi troe paa Gud, den evige Fader, og paa hans Søn Jesus Christus og den Helligaand, hvilken bær Vidnesbyrd om Faderen og Sønnen, den samme igaar, idag og for evig.

2. Vi troe, at ved ett Menneskes Overtrædelse (nemlig Adams) alle Mennesker kom under den brudte Lovs Forbandelse, og vilde have været udelukket for evigt fra Guds Ansigt, var det ikke for Forsoningen ved vor Herre og Frelser, Jesus Christus. Rom. 5, 18. 1 Cor. 15, 21—23.

3. Vi troe, at, ved vor Herre og Frelser Jesu Christi Lidelse og Død, alle Mennesker ville blive gjenløste fra den oprindelige Synd og bragte tilbage til Guds Ansigt, da og der at blive dømte efter deres egne personlige Gjerninger, og ikke for Adams Synd. Matth. 16, 27. Rom. 2, 6. 1 Cor. 3, 8. 2 Cor. 5, 10. Aab. 2, 23; 20, 12. 13.

4. Vi troe, at alle Mennesker i deres tidlige Barndom ere udygtige til at kjende Godt og Ondt, og til at adlyde eller ikke adlyde en Lov, og Alle, som døer i den Tilstand, ville blive frelste til en evigvarende Salighed i Herlighedens Boliger; og vi troe, at de burde velsignes ved Haandspaalæggelse i Overensstemmelse med de hellige Skrifter. Marc. 10, 13—16.

5. Vi troe, at alle Mennesker, naar de komme til Skjelsaar, ere dygtige til at adlyde og ikke adlyde Guds Love, som indeholdes i de hellige Skrifter, og den paafølgende Straf er at blive udelukket anden Gang fra Guds Ansigt, baade Legeme og Aand, efterat de ere blevne gjenløste fra den første Død og bragte tilbage til hans Ansigt. Matth. 25, 41—46. 2 Thes. 1, 7—10.

6. Vi troe, at alle de hedenske Folk ville blive dømte, ikke efter Guds aabenbarede Lov, men efter deres Samvittigheds

Lov, hvis Straf er saa Slag, og det vil blive taaleligt for dem. Rom. 2, 14. 15.; 4, 15. Luc. 12, 47. 48.

7. Vi troe, at Livsens og Saligjørelsens Evangelium er frit for alle Mennesker, som ville adlyde det; og dets Principer ere følgende, nemlig:

1) At troe paa Gud og hans Søn Jesus Christus, i Overeensstemmelse med den hellige Skrift, og paa den Helligaand, som gives Alle, der adlyder Evangeliet.

2) Vi troe, at alle Mennesker, naar de blive gamle nok til at være ansvarlige, maae omvende sig, ydmyge sig og bekjende deres Synder for Gud, og saavidt muligt at godtgjøre dem, som de maaskee have forurettet. Matth. 3, 2.; 4, 17. Marc. 1, 15. Luc. 13, 3—5.

3) At alle Mennesker, som opfylde de to første Betingelser, bør lade sig døbe i Vand til Syndsforladelse i Navnet Faderen, Sønnen og den Helligaand. Matth. 28, 19. Marc. 1, 4. Luc. 3, 3. Apst. G. 2, 38. — **Maaden**: Eph. 4, 5. Col. 2, 11, 12. Rom. 6, 3. 4. Joh. 3, 5.

4) At modtage Haandspaalæggelse til Bekræftelse i Overeensstemmelse med den hellige Skrift, samt at nyde Brødet og Vinen med hinanden, som er Billedet paa vor Herre og Frelser Jesu Christi brudte Legeme og udgydte Blod; og alle disse Handlinger, troe vi, skulle forvaltes ved dem alene, som ere bemyndigede af ham til at forrette disse Ting.

5) Vi troe, at Guds Kirkes Bestyrelse i alle aandelige Sager bør rette sig efter Guds Ord; og at det er de Helliges Rettighed, som adlyde det evige Evangelium, at bede for og nyde de Gaver og Velsignelser, som kommer ved den Helligaand, og havdes iblandt de Hellige i gamle Tider. 1 Cor. 12 Cap.

8. Vi troe ogsaa, at Guds Ord, som indeholdes baade i det gamle og nye Testamente er Sandhed, og at Prophetierne, som ere opfyldte, er bogstavelig opfyldte, og at de øvrige vil ligeledes opfyldes.

9. Vi troe, at de Troende vil blive forsamlet til Zions Bjerg, og der blive bevarede fra de store Plager, som skal komme over Jorden i de sidste Dage. Ps. 102, 13—23. Es. 4, 5. 6.; 31, 4.; 62, 11. 12. Jer. 3, 14. 15.; 4, 6. 7. Joel 1 og 2 Cap.; 3, 5. 21—23. Micha 4, 1—3.

10. Vi troe, at Jøderne skal forsamles fra alle Nationer til Jerusalem, før vor Frelsers anden Tilkommelse, efter

Guds Forjættelse til deres Fædre, og da aabenbare sig for dem, frelse og frigjøre dem fra deres Fjender. Sach. 12.

11. Vi troe ligeledes, at de Ti Stammer af Israel, som har været skjult for Verden over 2500 Aar, skal, efter Guds Forjættelse, blive forsamlet til Canaans Land. Deres Opholdssteder har været ubekjendt for alle andre Nationer; men Gud vil aabenbare det i de sidste Dage, og de skulle komme med stor Kraft og Under, ligesom da de kom ud fra Ægypten ved Moses, og deres Propheter skulle høre Guds Røst og komme frem, og Vandene skulle adskilles i Orken, og Bækkene paa den øde Mark, og et tort Sted blive til Vandkilder, og Bjergenes Grændser skulle bevæges for dem, og de skulle annamme deres Eiendom i deres forjættede Canaans Land. 5 Mos. B. 30, 1—11. Es. 11, 11—16.; 63, 17. 18.; 66, 20. 21. Jer. 16, 14—17; 30 og 31 Cap.; 33, 6—14. Ez. 20, 33—38; 34, 11—31; 36 Cap.; 37, 21—28 og 48 Cap. Hos. 3, 4. 5. Amos 9, 14. 15. Obad. 20. Zeph. 3, 14—20. Sach. 10, 6—12. Joh. 10, 16. Rom. 11. Aab. 7, 1—8.

12. Vi troe, at i denne Slægt, som nu lever, vil komme mange og store Plager og Pestilense, og at Tiden er nær, da Fred vil være tagen fra Jorden. Aab. 6, 8, 9 og 11 Cap.; 14, 14—20; 16, 18 og 19 Cap. Es. 2, 10—22; 11, 1—4; 13, 14, 24 og 34 Cap.; 49, 26.; 63, 1—6. Ez. 38 og 39 Cap. Dan. 12, 1. Joel 3, 14—22. Zeph. 3, 8. 9. Sach. 14. Matth. 24, 30. Luc. 17, 26—33. Ap. G. 3, 22. 23. 2 Thes. 1, 6—9. 2 Pet. 3 Cap.

13. Vi troe, at for vor Frelsers anden Tilkommelse, han vil sende Engle, som skulle berede Veien for ham; indsætte det hellige Præstedomme og gjenoprette sin Menighed med Apostle og Propheter, som den var i vor Frelsers Dage paa Jorden. Mal. 3, 1. 2. Aab. 14, 6. 7. Ap. G. 3, 19—21.

14. Vi troe, at ved vor Frelsers anden Tilkommelse, kommer Dagen, der brænder som en Ovn, og at Jorden skal da rendses med Ild, som den i Noa Dage blev rendset med Vand; og da vil vor Frelser komme og alle de Hellige med ham. Mal. 4, 1. Sach. 14, 5.

15. Vi troe, efterat Jorden er rendset, vor Frelser vil udgyde sin Aand over alt Kjød, som bliver tilovers, og der vil være Fred i tusinde Aar og Satanas vil være bunden og alle ville kjende Herren, fra den Lille til den Store iblandt dem. Ebr. 8, 8—13. Es. 11, 6—10. Aab. 20 Cap.

16. Vi troe, at denne Slægt, som nu lever paa Jorden, skal ikke Alle forgaae før vor Frelsers Tilkommelse, naar han vil begynde sit 1000 Aars Rige paa Jorden. Luc. 21, 24—35.

Om Øvrigheder.

Vi troe, at Øvrigheder ere bestikkede af Gud til Menneskenes Bedste og at ingen Øvrighed kan bestaae i Fred, uden at Lovene holdes i Ære og uforkrænket, og at alle Øvrigheder nødvendigviis behøve Embedsmænd til at forvalte Lovene blandt Folket; at Konger og Regenter skulle æres og adlydes som saadanne, eftersom de ere bestikkede til at beskytte de Uskyldige og straffe de Skyldige, og at alle Mennesker bør holde Lovene i Agtelse. Rom. 13 Cap.

Vi troe, at menneskelige Love ere indstiftede netop for at regulere vore Anliggender, som enkelte Mennesker og som Nationer, imellem Mand og Mand; og guddommelige Love fra Himlen, hvori foreskrives Regler for aandelige Ting, for Tro og Gudsdyrkelse.

Vi troe, at det er alle Menneskers Pligt at opholde de respective Øvrigheder, under hvilke de boe, og skulle ved deres Indskydelse og alle retskafne Midler søge at bringe gode Loves Overtrædere til Straf, og udrette enhver Pligt som gode og trofaste Undersaatter.

Til Slutning vil jeg give mit Vidnesbyrd, at Gud nu har sendt sine Engle fra Himmelen til at aabenbare det evige Evangelium og indsætte det hellige Præstedomme, ligesom i gammel Tid (thi det har i mange Aar ikke været paa Jorden, hverken blandt Jøder eller Hedninger), men er nu aabenbaret igjen med Urim og Thummim og alle dertil hørende aandelige Gaver. Og saaledes er Guds Menighed nu igjen oprettet med Apostler og Propheter og alle de aandelige Gaver, som læses om i 1 Cor. 12 Cap.

Den 25de Februar 1851.

G. P. Dykes.

(Betales med 2 Sk.)

Trykt i Aalborg hos Carl Bech.